

ЗЛАТНОТО ИМАНЕ

Единъ баща имаше трима сина. Той бѣше много богатъ и можа да имъ даде добро образование. Дватата по-голѣми братя се учеха наистина добре, но нѣмаха добро сърдце. Най-малкиятъ минаваше за малко простъ, но за туй пѣкъ бѣше много добросърдеченъ. Двамата му братя го закачаха често за това, но той не имъ обръщаше внимание. Добре виждаше, че не може да бѣде като тѣхъ и да живѣе тѣй, както живѣятъ тѣ. А тѣ живѣеха на широко, движеха се срѣдъ най-първитѣ семейства, обличаха се отъ хубаво по-хубаво и пилѣха безъ смѣтка пари.

Благодарение на тия си качества, тѣ биваха канени отъ всѣкъде, а най-вече отъ ония семейства, въ които имаше моми за женене. Само най-малкиятъ, Петра, никой не го канѣше. Какво отъ това, че и той ще наследи отъ баща си голѣми богатства, когато не знае да живѣе и мисли, че отъ добротата нѣма нищо по-хубаво на този свѣтъ? Петъръ виждаше всичко това, но малко внимание му обръщаше. Нека всѣки си мисли за него така, както си ще. Стига му, гдето съ своя характеръ доставя радостъ на баща си.

Отдавна двамата братя очакваха отъ баща си да имъ предаде златното съкровище и самъ да се оттегли на почивка. Най-сетне той ги повика и тримата наедно. Като поразговаря за едно, за друго съ тѣхъ, накрай той имъ каза, че на драго сърдце би раздѣлилъ златното си съкровище между тримата, само ако то може да се дѣли. Но понеже е недѣлимо, ще го получи оня отъ тѣхъ, който се покаже най-достоеенъ.

Най-напредъ трѣбва всѣки да му донесе отъ своята възлюблена една кърпичка. Който донесе най-хубавата, негово ще бѣде съкровището. Радостно излѣзоха двамата брата. Че Петъръ може да ги победи, за това тѣ не можеха и да си помислятъ, защото добре знаяха, че той не познава никакво момиче. Отъ своитѣ възлюблени тѣ поискаха най-хубавитѣ кърпички. Но не получиха такива — всѣка отъ момитѣ смѣташе, че другата нѣма да даде най-хубавата. Петъръ, който